

Դանիելի Գիրքը - Հարյուր քառասունհինգերորդ

Աստվածաշնչյան մարգարեությունների և ընթացիկ իրադարձությունների մեկնաբանություն. տեսակետ ժամանակակից քաղաքականության և կրոնական խորհրդանշաբանության վերաբերյալ

Jeff Pippenger

2024-03-19

Վոքիզմի (Սողոմ) կրոնը և կոմունիզմի (Եգիպտոս) քաղաքականությունը վեր ելան, երբ ամենահարուստ նախագահը 2015 թվականին հայտարարեց նախագահի պաշտոնի համար առաջադրվելու իր մտադրության մասին, և իր քաղաքական վկայությունը տալուց հետո նա սպանվեց 2020 թվականին: Պապը մարգարեաբար սպանվեց 1798 թվականին՝ երեքուկես մարգարեական օրերի ընթացքում իր սատանայական վկայությունը տալուց հետո: Սակայն Աստծո մարգարեական Խոսքը հաստատում է, որ պապը հաղթում է վիշապի դեմ իր պատերազմում:

Մարդո՛ւ որդի, քո երեսը դարձրու ընդդեմ Եգիպտոսի թագաւոր Փարաւոնի, եւ մարգարեացիր նրա դէմ, եւ ամբողջ Եգիպտոսի դէմ. խօսի՛ր եւ ասա՛ . Այսպէս է ասում Տէր Աստուածը. Ահա ես քո դէմ եմ, ո՛վ Փարաւոն, Եգիպտոսի թագաւոր, այն մեծ վիշապ, որ պառկած է իր գետերի մէջտեղում, եւ որ ասել է. «Իմ գետը իմն է, եւ ես այն ինձ համար եմ ստեղծել»: Եզեկիէլ 29:2, 3.

Եգիպտոսը մեծ վիշապն է, և փարավոնի աթեիզմը նախապատկերեց Ֆրանսիական հեղափոխության աթեիզմը և քսանմեկերորդ դարի գլոբալիզմը: Այդ գլոբալիզմը, քսանմեկերորդ դարի երկրի գազանի սահմաններում, ներկայացված է Դեմոկրատական կուսակցության կողմից: Եզեկիէլը ցույց է տալիս, որ Աստված Եգիպտոսի դեմ է, և ապա, նույն գլխում, Եզեկիէլը նշում է, որ Աստված Եգիպտոսը կտա հյուսիսի թագավորին, որը տվյալ հատվածում ճանաչվում է որպես Նաբուգոդոնոսոր, և որը ներկայացնում է վերջին օրերի կեղծ հյուսիսի թագավորին: Կեղծ հյուսիսի թագավորը պապականությունն է, և Աստված Եզեկիէլի միջոցով հայտնում է, որ Աստված Եգիպտոսը կտա հյուսիսի թագավորին այն ծառայության դիմաց, որ Նաբուգոդոնոսորը մատուցել էր որպես Իր խրատության գավազան: Նա նշում է, որ Եգիպտոսը կտա պապին այն ժամանակաշրջանում, երբ վերջին անձրևը գա:

Եվ եղավ քսանյոթներորդ տարում, առաջին ամսում, ամսվա առաջին օրը, Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագավորն իր զորքին ստիպեց մեծ ծառայություն կատարել Տյուրոսի դէմ. ամեն գլուխ ճաղատացվեց, և ամեն ուս մաշվեց. բայց ո՛չ նա, ո՛չ էլ իր զորքը որևէ վարձ ստացան Տյուրոսի համար՝ այն ծառայության դիմաց, որ կատարել էին նրա դէմ: Ուստի այսպէս է ասում Տէր Աստվածը. Ահա ես Եգիպտոսի երկիրը պիտի տամ Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագավորին, և նա պիտի վերցնի նրա բազմությունը, պիտի առնի նրա ավարը և պիտի խլի նրա կողոպուտը, և դա պիտի լինի վարձը նրա զորքի համար: Ես նրան տվել եմ Եգիպտոսի երկիրը՝ նրա աշխատանքի դիմաց, որով նա

ծառայեց նրա դեմ, որովհետև նրանք ինձ համար գործեցին», — ասում է Տեր Աստվածը: «Այն օրը ես պիտի պատճառեմ, որ Իսրայելի տան եղջյուրը բուսնի, և քեզ պիտի տամ բերանի բացվել նրանց մեջ. և նրանք պիտի իմանան, որ ես եմ Տերը»: Եզեկիել 29:17–21.

Այն «օրը», երբ Աստված «Իսրայելի տան եղջյուրը բողբոջեցնել է տալիս», 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ն է, երբ վերջին անձրևը սկսեց կաթկթել: Այդ ժամանակ Տերը պահապաններ բարձրացրեց՝ ասելով. «Լսեցե՛ք երրորդ վայի փողի ձայնը», որովհետև Նա ցույց տվեց, որ Աստված «քեզ պիտի տա բերանի բացումը նրանց մեջ»: «Մեջտեղում»-ը ցույց է տալիս այն ժամանակահատվածը, որը գտնվում է վերջին անձրևի կաթկթման միջև, որ սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և որն ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ Սուրբ Հոգին թափվում է առանց չափի: Այդ երկու սահմանագծերի մեջտեղում (միջավայրում) երկու վկաներ, կամ երկու եղջյուրներ, պիտի տան իրենց վկայությունը, մինչև որ երկուսն էլ սպանվեցին փողոցում՝ 2020 թվականին:

Նախքան սպանվելը, նրանք տվեցին իրենց վկայությունը, և այն բանից հետո, երբ սպանվեցին, կենդանացան որպես ուրբերորդը, որ յոթից է: Նրանք սպանվեցին արեիզմի (Եգիպտոս) և անբարոյության (Սոդոմ) վիշապային գործության կողմից: Այն ծառայության համար, որ նրանք մատուցել էին Աստծուն, Նա խոստացավ նրանց որպես վարձատրություն տալ Եգիպտոսը: Երբ հյուսիսի թագավորը Դանիել տասնմեկի քառասունմեկերորդ խոսքում գրավում է Միացյալ Նահանգների փառավոր երկիրը, ապա վերցնում է նաև Եգիպտոսը, որովհետև սա նրա վճարումն է Աստծո նախախնամական գործում մատուցված ծառայությունների համար:

Ով Ասորեստանցի, իմ բարկության գավազանը, և նրանց ձեռքում եղած ցուպը իմ սրտմտությունն է: Ես նրան պիտի ուղարկեմ կեղծավոր ազգի դեմ, և իմ բարկության ժողովրդի դեմ նրան պատվեր պիտի տամ՝ ավար առնելու, կողոպուտ վերցնելու և նրանց փողոցների ցեխի պես ոտնակոխ անելու համար: Եսայիա 10:5, 6.

Ասորիացին հյուսիսի թագավորն է, որը ներկայացնում է պապականությունը՝ վերջին օրերում հյուսիսի կեղծ թագավորին: Ասորեստանն ու Բաբելոնը գործի դրվեցին Իսրայելի՝ թե՛ հյուսիսային և թե՛ հարավային թագավորությունների վրա դատաստան բերելու համար՝ նրանց անդադար ապստամբության պատճառով:

«Այսպես Իսրայելը իր երկրից տարվեց Ասորեստան», «որովհետև նրանք չհնազանդվեցին իրենց Տեր Աստծու ձայնին, այլ խախտեցին Նրա ուխտը և այն ամենը, ինչ պատվիրել էր Մովսեսը՝ Տիրոջ ծառան»: Դ Թագավորաց 17:7, 11, 14–16, 20, 23; 18:12:

«Տասը ցեղերի վրա բերված սարսափելի դատաստանների մեջ Տերը ուներ իմաստուն և ողորմած նպատակ: Այն, ինչ Նա այլևս չէր կարող անել նրանց միջոցով իրենց հայրերի երկրում, Նա պիտի ձգտեր կատարել՝ նրանց ցրելով հեթանոսների մեջ: Մարդկային ցեղի Փրկչի միջոցով ներման ընձեռած հնարավորությունից օգտվել կամեցող բոլորի փրկության համար Նրա ծրագիրը դեռ պիտի իրագործվեր,

և Իսրայելի վրա բերված նեղությունների միջոցով Նա պատրաստում էր ճանապարհը, որպեսզի Իր փառքը հայտնվի երկրի ազգերին: Գերի տարվողների մեջ ոչ բոլորն էին անգլիոյ: Նրանց մեջ կային ոմանք, որ հավատարիմ էին մնացել Աստծուն, և ուրիշներ, որ խոնարհվել էին Նրա առաջ: Սրանց միջոցով «կենդանի Աստծու որդիներին» (Ովսեա 1:10) Նա Ասորեստանի տիրապետության մեջ գտնվող բազմություններին պիտի բերեր Իր բնավորության հատկությունների և Իր օրենքի բարերարության ճանաչողությանը»: Մարգարեներ և թագավորներ, 292:

Տերը գործածեց հյուսիսային թագավորներին որպես Իր դատաստանի գործիք, և Աստվածաշնչում այն սկզբունքը, որով Նա վարվեց այդ հյուսիսային թագավորների նկատմամբ, այն էր, որ նրանց պետք էր վարձատրել մատուցված ծառայությունների համար:

Եվ մնացե՛ք նույն տանը՝ ուտելով և խմելով այն, ինչ որ ձեզ կտան. որովհետև մշակն արժանի է իր վարձքին: Տնից տուն մի՛ գնացեք: Ղուկաս 10:7.

Տերը պապականությունն օգտագործում է Միացյալ Նահանգներին պատժելու համար, երբ նրանք լրացնում են իրենց փորձության ժամանակի բաժակը շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և Նրա վճարումն այն է, որ ծառայությունների դիմաց Նա Եզիպտոսը տալիս է պապականությանը: Աստծո մարգարեական Խոսքը հստակ է, որ Եզիպտոսը տրվում է պապականությանը, և Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուններկերորդ և քառասուներեքերորդ համարները հաստատում են այս փաստը: Ծառայությունների դիմաց պապի վճարումն այն է, որ նա դառնում է այն գլուխը, որին տասը թագավորները բարձրացնում են, և որը իշխում է գազանի համաշխարհային պատկերի վրա:

Թրամփը հաղթում է վիշապային գորություններին, որովհետև նա ութերորդ գլուխն է, որ յոթից է, Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի ժամանակ: Դեմոկրատական կուսակցության՝ այն վիշապային գորության, որ 2020 թվականին սպանեց Թրամփին, փլուզումն այժմ տեղի է ունենում: Աստծո Խոսքը երբեք չի վրիպում: Դեմոկրատական կուսակցության «այն ծղոտը, որ կոտրում է ուղտի մեջքը», Իսլամի կեղծ մարգարեն է: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ի հարձակումը խրամատ է բացել նրա աջակցության հիմքի ներսում, ինչը կարելի է վերագրել միայն Իսլամի դերին՝ ազգերին բարկացնելու և տագնապեցնելու մեջ: Սրան կոտլեկցեն հետագա հարձակումներ, որոնք ավելի մեծ բաժանում կձնեն, միաժամանակ միավորելով երկրի գազանի քաղաքացիների մի դասի, որոնք ճանաչում են անօրինական ներգաղթի հեղեղի անմտությունը, որ արձակվել է վիշապի գորությունների կողմից: Սա նաև տնտեսական ճգնաժամ կձնի, թեև այդ ճգնաժամն արդեն իսկ այստեղ է:

«Եվ ապա մեծ խաբեբան մարդկանց կհամոզի, թե Աստծուն ծառայողները են այս չարիքների պատճառը: Այն խավը, որ հարուցել է Երկնքի դժգոհությունը, իր բոլոր նեղությունները կբարդի նրանց վրա, որոնց Աստծո պատվիրաններին հնազանդվելը մշտական հանդիմանություն է օրինազանցների համար: Կհայտարարվի, թե մարդիկ վիրավորում են Աստծուն՝ կիրակնօրյա շաբաթը խախտելով. թե այս մեղքն է բերել այն աղետները, որոնք չեն դադարի, մինչև որ

կիրակիի պահպանումը խստորեն չպարտադրվի. և թե նրանք, ովքեր ներկայացնում են չորրորդ պատվիրանի պահանջները՝ այսպիսով կործանելով կիրակիի հանդեպ երկյուղածությունը, ժողովրդի խռովարարներն են, որոնք խոչընդոտում են նրանց վերականգնվել աստվածային բարեհաճությանն ու ժամանակավոր բարօրությանը: Այսպես հնում Աստծո ծառայի դեմ հարուցված մեղադրանքը պիտի կրկնվի, և նույնքան հիմնավոր հիմքերով. «Եվ եղավ, երբ Աքաաբը տեսավ Եղիային, Աքաաբն ասաց նրան. Դո՞ւ ես, որ խռովեցնում ես Իսրայելին: Եվ նա պատասխանեց. Ես չեմ խռովեցրել Իսրայելին, այլ դու և քո հոր տունը, որովհետև թողել եք Տիրոջ պատվիրանները, և դու գնացել ես Բահադների հետևից»: Գ Թագավորաց 18:17, 18: Քանի որ ժողովրդի բարկությունը պիտի բորբոքվի կեղծ մեղադրանքներով, նրանք Աստծո պատգամավորների նկատմամբ այնպիսի ընթացք պիտի բռնեն, որ շատ նման կլինի այն ընթացքին, որ ուրացող Իսրայելն ընտրեց Եղիայի նկատմամբ»: Մեծ պայքարը, 590:

Շաբաթապահները պիտի ճանաչվեն որպես այն պատճառը, թե ինչու «աստվածային բարեհաճությունն ու ժամանակավոր բարգավաճությունը» հեռացվել են: Մեզ անմիջապես առջև սպասվող այս ժամանակաշրջանը նկարագրելիս, նա անդրադառնում է Եղիային և նրա հարաբերակցությանը Աքաաբի հետ: Նրանց փոխադարձ մեղադրանքները միմյանց հանդեպ տեղի ունեցան Կարմեղոս լեռան առաջ: Ժամանակավոր բարգավաճությունն ու աստվածային բարեհաճությունը հեռացվում են՝ սաստկացող դատաստանների միջոցով, շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքից առաջ: Վերոհիշյալ հատվածը վերաբերում է մի շարք իրադարձությունների, որոնք տեղի են ունենում Կիրակնօրյա օրենքի փորձության ժամանակ, սակայն փորձության երկու ժամանակներ կան: Գազանի պատկերի փորձությունը, որ տեղի է ունենում Միացյալ Նահանգների սահմանների ներսում, այնուհետև կրկնվում է ամբողջ աշխարհում: Հատվածում նկարագրված բոլոր իրադարձությունները մարգարեական կատարում են գտնում շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքին նախորդող պատմության մեջ, և դրանից հետո հաջորդող համաշխարհային Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի պատմության մեջ:

«Վկայություններ»-ի իններորդ հատորի առաջին պարբերությունը, որը սկսվում է տասնմեկերորդ էջից՝ այսպիսով նշանավորելով ԻՆԸ-SԱՄՆՄԵԿԸ, ասում է. «Մենք ապրում ենք վախճանի ժամանակում: Ժամանակների արագ կատարվող նշանները հայտարարում են, որ Քրիստոսի գալուստը մոտ է: Օրերը, որոնցում մենք ապրում ենք, հանդիսավոր և կարևոր են: Աստծո Հոգին աստիճանաբար, բայց հաստատապես, հետ է վերցվում երկրից: Ժանտախտներն ու դատաստաններն արդեն իսկ իջնում են Աստծո շնորհին արհամարհողների վրա: Ցամաքում և ծովում պատահող աղետները, հասարակության անկայուն վիճակը, պատերազմի ահազանգերը՝ սպառնալից են: Դրանք կանխագուշակում են մեծագույն նշանակություն ունեցող մոտեցող իրադարձությունները»: Երբ շարադրանքը շարունակվում է, տասնչորսերորդ էջում մենք գտնում ենք. «Քչերն են, նույնիսկ դաստիարակների և պետական գործիչների մեջ, որ ըմբռնում են այն պատճառները, որոնք ընկած են հասարակության ներկա վիճակի հիմքում: Նրանք, ովքեր բռնած են կառավարության դեկը, ի վիճակի չեն լուծելու

բարոյական ապականության, աղքատության, չքավորության և աճող հանցագործության խնդիրը: Նրանք ապարդյուն ջանում են առևտրական գործունեությունը դնել ավելի ապահով հիմքի վրա: Եթե մարդիկ ավելի մեծ ուշադրություն դարձնեն Աստծո խոսքի ուսուցմանը, նրանք կգտնեն այն խնդիրների լուծումը, որոնք շփոթեցնում են իրենց»:

«Սուրբ Գրքերը նկարագրում են աշխարհի վիճակը Քրիստոսի երկրորդ գալուստից անմիջապես առաջ: Այն մարդկանց մասին, ովքեր կողոպուտով և շորթամամբ մեծ հարստություններ են դիզում, գրված է. «Դուք գանձեր եք դիզել վերջին օրերի համար: Ահա ձեր արտերը հնձած մշակների վարձը, որը դուք խարդախությամբ պահել եք, աղաղակում է. և հնձողների աղաղակները հասել են Զորաց Տիրոջ ականջներին: Դուք երկրի վրա վայելքների մեջ եք ապրել և անառակացել. ձեր սրտերը պարարտացրել եք, ինչպես մորթի օրվա մեջ: Դուք դատապարտել և սպանել եք արդարին, և նա ձեզ չի դիմադրում»: Հակոբոս 5:3-6»

Վերջին օրերում մարդիկ «գուր տեղը ջանում են բիզնեսային գործառնությունները դնել ավելի ապահով հիմքի վրա»: Դեմոկրատները, նրանց քարոզչական մեքենան և գլոբալիստ բանկիրները գուր տեղը ջանում են, և նրանք ստում են այն իրական ֆինանսական կայունության մասին, որը պնդում են, թե Բայդենի վարչակազմն է ապահովել: «աշխարհը Քրիստոսի երկրորդ գալուստից անմիջապես առաջ» խորհրդանշող նշաններից մեկը այն է, որ «մարդիկ, որոնք կողոպուտով և շորթամամբ» «կուտակել են մեծ հարստություններ»: Հակոբոսի գրքից այն համարներին նախորդող երեք համարները, որոնք Մերի Ուայթ քույրը մեջբերել է, հետևյալն են:

Հիմա՝, ո՛վ հարուստներ, լաց եղեք և ողբացեք ձեր վրա եկող աղետների համար: Ձեր հարստությունը փտել է, և ձեր հանդերձները ցեցակեր են դարձել: Ձեր ոսկին ու արծաթը ժանգոտել են, և դրանց ժանգը վկայություն պիտի լինի ձեր դեմ ու պիտի ուտի ձեր մարմինը՝ ինչպես կրակ: Դուք գանձեր եք կուտակել վերջին օրերի համար: Հակոբոս 5:1-3.

«Վերջին օրերի» մարգարեական առանձնահատկություններից մեկն այն է, երբ լինում են մարդիկ, որոնք հայտնի են դառնում իրենց զարմանալի հարստությամբ, որը գոյացել էր խարդախությամբ: Այդ մարդիկ ամեն օր լուրերի մեջ են: Այդ ժամանակը հասել է: Այդ ժամանակում այդ համաշխարհային բանկիրների և միլիարդատերերի հարստությունը ներկայացված է որպես ոսկի և արծաթ, որոնք ժանգոտում են: Արծաթն ու ոսկին չեն ժանգոտում, ուստի Սուրբ Գրքերը մատնանշում են միանգամայն անսպասելի մի բան, որ տեղի է ունենում վերջին օրերի հարուստ մարդկանց հարստության հետ, որովհետև նրանց ոսկին և արծաթը պետք է ժանգոտեն: Այդ տնտեսական կործանման նախազգուշացնող նշանը տեղի ունեցավ երրորդ վայի գալստյամբ՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Երրորդ Վայի իսլամը աստվածաշնչյան մարգարեության արևելյան քամին է, և վերջին օրերում հենց արևելյան քամին է խորտակում տնտեսությունը, ինչպես ներկայացված է Թարսիսի նավերով:

Ահա թագավորները հավաքվել էին, միասին անցան: Նրանք տեսան այն և զարմացան, խռովվեցին և շտապ հեռացան: Այնտեղ ահը պատեց նրանց, և ցավ՝

ինչպես ծննդաբերող կնոջ: Դու կոտորում ես Թարսիսի նավերը արևելյան քամիով:
Սաղմոս 48:4-7:

Երբ արևելյան քամին, որ խորհրդանշում է ազգերի սաստկացող բարկությունը (ինչպես երկունքի մեջ եղող կին), այսինքն՝ երրորդ վայի Իսլամի կողմից առաջացածը, խորտակում է Թարսիսի նավերը, գլոբալիստ թագավորները, միլիարդատերերն ու բանկիրները խռովվում են վախով և տագնապով: Իսլամը շուտով կքանդի տեղական և համաշխարհային տնտեսությունը և կստեղծի տնտեսական ու քաղաքական այնպիսի միջավայր, որը կատարելապես կհամապատասխանի Թրամփի, և ոչ թե դեմոկրատների ու գլոբալիստների ուժեղ կողմերին, որովհետև վիշապի իշխանությունը տրվում է ութերորդ գլխին, որ յոթից է, «մատուցված ծառայությունների» համար: Աստված օգտագործեց Թրամփին՝ ամբողջ հույների տերույթը խռովելու համար, որովհետև Աստված այժմ իրագործում է այնպիսի հանգամանքներ, որոնց մեջ ամբողջ աշխարհը պիտի բաժանվի երկու դասերի:

Տնտեսական համակարգը, որն այժմ գործարկվում է գլոբալիստների կողմից, առաջին անգամ ներդրվեց դեմոկրատ Վուդրո Վիլսոնի նախագահության օրոք, որը ընտրվել էր՝ խոստանալով Միացյալ Նահանգներին հեռու պահել մոտավորապես Առաջին համաշխարհային պատերազմից, սակայն ի վերջո դարձավ այն նախագահը, որի պաշտոնավարման ընթացքում տեղի ունեցավ Առաջին համաշխարհային պատերազմը: Վիլսոնը առավելապես հայտնի է Ազգերի լիգան առաջ մղելու իր ջանքերով, որը Միավորված ազգերի կազմակերպության նախակարապետն էր: Նրա նախագահության օրոք Միացյալ Նահանգների ֆինանսական կառուցվածքը հանձնվեց գլոբալիստների ձեռքը, երբ 1913 թվականին Վիլսոնը երկրի տնտեսական ղեկավարման իրավասությունը փոխանցեց Դաշնային պահուստային համակարգի հովանու ներքո:

Առաջին համաշխարհային պատերազմի նախագահի մարգարեական բնութագրիչը պատերազմ չգնալու նրա խոստումն էր, որը սուտ էր: Նա Ազգերի լիգայի մեկաշխարհային կառավարության առաջնորդման գլխավոր պատմական գործիչն էր, և նրա նախագահության ներքո Միացյալ Նահանգների ֆինանսները հանձնվեցին համաշխարհային բանկիրներին: Նա իշխեց 1913-ից մինչև 1921 թվականները: 1919 թվականին Ադվենտիզմի երրորդ սերունդը, որը խորհրդանշվում է աշխարհի հետ փոխզիջմամբ, զուգահեռ ընթացավ Վիլսոնի՝ աշխարհի հետ փոխզիջմանը, որովհետև երկու եղջյուրները զուգահեռ են ընթանում միմյանց հետ: Լաոդիկեական ադվենտիզմի երրորդ սերնդում նրանք իրենց բժշկական և կրթական համակարգերի վերահսկողությունը հանձնեցին նրանց ձեռքը, ովքեր գտնվում էին իրենց հոգևոր ինքնիշխանությունից դուրս: Նույն ժամանակ Վիլսոնը Միացյալ Նահանգների ֆինանսական ինքնիշխանությունը հանձնեց գլոբալիստ բանկիրներին, և նա անխոնջ աշխատեց, սակայն ձախողվեց, որպեսզի Միացյալ Նահանգների քաղաքական ինքնիշխանությունը հանձնի գլոբալիստներին:

Ուիլսոնը, որպես նախագահ Առաջին համաշխարհային պատերազմի ընթացքում, ներկայացնում է մարգարեական հատկանիշներ, որոնք նույնացնում են Երրորդ

համաշխարհային պատերազմը: Նա ներկայացնում է մի պատմություն, որի մեջ Դաշնային պահուստային համակարգը ներգրավված է համաշխարհային տնտեսությունը վերահսկելու գործում՝ այն ուղղությամբ, որն առավել համապատասխանում է գլոբալիստական օրակարգին, և ոչ թե Ամերիկայի ինքնիշխանությանը: Նա ներկայացնում է մի նախագահի, որը գտնվում է իր պաշտոնում այն ժամանակ, երբ Նոր աշխարհակարգը վերջապես հասնում է իր նպատակին՝ դառնալով Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունը, թեև նրանց իշխանությունը կարճատև է լինում: Այս փաստը հաստատվում է երկու վկաների վրա, որովհետև Ուիլսոնի անհաջող փորձը՝ Առաջին համաշխարհային պատերազմից հետո միանալու Ազգերի լիգային, նախատիպավորեց Միացյալ Նահանգների միանալը Միավորված ազգերի կազմակերպությանը անմիջապես Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո: Այս երկու վկաների հիման վրա շուտով եկող կիրականօրյա օրենքը, որը իր հետևից բերում է ազգային կործանում, հանգեցնում է Միավորված ազգերի կազմակերպության հաստատմանը՝ որպես այն մեկաշխարհային կառավարություն, որի համար գլոբալիստները ձգտել են Վուդրո Ուիլսոնի նախագահությունից ի վեր:

Այս մարգարեական հատկանիշները պետք է առկա լինեն ութերորդ և վերջին նախագահի, որը յոթից է, նախագահության մեջ: Վիլսոնին հաջորդեց հանրապետական Ուորեն Հարդինգը, որը սկիզբ դրեց «մոնչոդ քսանականներ» կոչված ժամանակաշրջանին, ինչը հանգեցրեց 1929 թվականի կործանմանը, ինչը հանգեցրեց Մեծ դեպրեսիային, ինչը հանգեցրեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմին: Թրամփի առաջին նախագահությունը «մոնչոդ քսանականներն» էր, իսկ Բայդենը պատրաստվում է սկիզբ դնել երկրային գազանի պատմության մեջ ամենամեծ դեպրեսիային: Այդ դեպրեսիան նախապատկերվեց 1929 թվականի կործանմամբ, բայց նաև Էլեն Ուայթի օրերի «1837 թվականի խուճապով»:

Միացյալ Նահանգներում 1830-ական թվականների տնտեսական ճգնաժամը սովորաբար կոչվում է «1837 թվականի խուճապ»: Այն ծանր տնտեսական անկում էր, որը տևեց 1837 թվականից մինչև 1840-ականների կեսերը՝ ընդգրկելով 1830-ականների տասնամյակի մեծ մասը: 1837 թվականի խուճապը բնութագրվում էր ֆինանսական ճգնաժամով, բանկերի սնանկացումներով, համատարած գործազրկությամբ և տնտեսական դժվարությունների երկարատև ժամանակաշրջանով:

1837 թվականի խուճապը հարուցվեց «սպեկուլյատիվ փուչիկով», ինչպես նաև 1929 թվականի կործանումը: 1837 թվականին, երբ փուչիկը պայթեց, դա հանգեցրեց լայնածավալ սնանկությունների և ֆինանսական կորուստների: Սպեկուլյատիվ փուչիկին հաջորդեց բանկային ձախողումների մի շարք, ինչը հանգեցրեց բանկային համակարգի հանդեպ վստահության կորստի և համատարած ֆինանսական խուճապի: Համաշխարհային տնտեսական անկումը, որն ավելի էր սրվել միջազգային առևտրի նվազմամբ և ամերիկյան արտահանման նկատմամբ պահանջարկի նվազմամբ, նպաստեց Միացյալ Նահանգներում տնտեսական դժվարությունների խորացմանը:

1929 թվականի փլուզմանը, որը նշանավորեց Մեծ դեպրեսիայի սկիզբը, նախորդել էր ֆոնդային շուկայում առաջացած սպեկուլյատիվ փուչիկը: 1920-ական թվականներին Միացյալ Նահանգներում տնտեսական բարգավաճման մի շրջան էր, որը հայտնի է որպես «Roaring Twenties» և բնութագրվում էր արդյունաբերության արագ աճով, տեխնոլոգիական նորարարությամբ և համատարած լավատեսությամբ: Այդ ընթացքում ֆոնդային շուկայում սպեկուլյացիան կտրուկ աճեց՝ սնուցվելով հեշտ վարկավորմամբ, մարժայական առևտրով (փոխառված միջոցներով բաժնետոմսերի գնումով) և բաժնետոմսերի սպեկուլյատիվ գնմամբ՝ ապագայում գների սպասվող աճի հիման վրա, այլ ոչ թե դրանց հիմքում ընկած իրական արժեքի: Բաժնետոմսերի գները բարձրացան մինչև անկայուն մակարդակների՝ զգալիորեն գերազանցելով այն ընկերությունների ներքին արժեքը, որոնց դրանք ներկայացնում էին:

2000 թվականի մարտից մինչև 2002 թվականի հոկտեմբեր «դոթ-քոմ պոպզակը» պայթեց: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը ներառված էր այդ տնտեսական փլուզման մեջ: Այնուհետև 2008 թվականին պայթեց բնակարանային պոպզակը, որը կոչվեց Համաշխարհային ֆինանսական ճգնաժամ կամ Մեծ ռեցեսիա:

Կիրակնօրյա օրենքին նախորդող ժամանակահատվածում Միացյալ Նահանգների քաղաքացիների ժամանակավոր բարեկեցությունը վերացվում է: Ժամանակավոր բարեկեցության վերացումը տեղի է ունենում հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանում: Կնքման ժամանակի առաջին նշաձողը ներդրված էր տնտեսական փլուզման մեջ: 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը երրորդ հրեշտակի գորացումն էր, և երբ հենց նույն այդ հրեշտակը հասավ 1844 թվականին, այդ պատմությունը ներդրված էր տնտեսական փլուզման մեջ: 1844 թվականը նախատիպում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, իսկ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը կնքման ժամանակաշրջանի սկիզբն է: Հիսուսը միշտ որևէ բանի ավարտը պատկերում է որևէ բանի սկզբով: 1929 թվականի փլուզումը նախորդեց Երկրորդ համաշխարհային պատերազմին և ճանապարհ հարթեց դեպի այն:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Մեզ՝ որպես ժողովրդի, մեջ եղել է ծույլ անփութություն և հանցավոր անհավատություն, որոնք մեզ հետ են պահել այն գործն անելուց, որ Աստված մեզ թողել է կատարելու՝ մեր լույսը շողացնելով այլ ազգերի մարդկանց վրա: Այս մեծ գործում առաջ գնալու և վտանգներ հանձն առնելու մի վախկոտություն կա՝ երկյուղելով, թե միջոցների ծախսը վերադարձ չի բերի: Իսկ եթե միջոցներ գործածվեն, և այնուամենայնիվ մենք չկարողանանք տեսնել, որ դրանց միջոցով հոգիներ են փրկվել՝ Իսկ եթե մեր միջոցների մի մասը իսպառ կորուստ լինի՝ Ավելի լավ է աշխատել և շարունակել աշխատել, քան ոչինչ չանել: Դուք չգիտեք, թե որը պիտի հաջողվի՝ սա՞, թե՞ նա: Մարդիկ ներդրումներ են անում արտոնագրային իրավունքների մեջ և մեծ կորուստներ են կրում, և դա ընդունվում է որպես բնական բան: Բայց Աստծո գործի և դատի մեջ մարդիկ վախենում են համարձակվել: Նրանց թվում է, թե այն դրամը, որ չի բերում անմիջական արդյունք, երբ ներդրվում է հոգիների փրկության գործում, իսպառ կորուստ է: Հենց այն միջոցները, որ այժմ

այդքան խնայողաբար են ներդրվում Աստծո գործում և եսասիրաբար պահվում են, քիչ ժամանակ անց բոլոր կուռքերի հետ միասին պիտի նետվեն խլուրդներին ու չղջիկներին: Դրամը շուտով շատ հանկարծակի պիտի արժեզրկվի, երբ հավիտենական տեսարանների իրականությունը բացվի մարդու զգայարանների առաջ»: The True Missionary, January 1, 1874.